

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010277
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2022:1521010277.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. René Štepánikom na hlavnom pojednávaní dňa 8.3.2022 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd obžalovaného W. V., nar. XX.X.XXXX v R., bytom B. XX, R. spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s preukazom na § 138 písm. a), písm. d) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 19.10.2020 v čase o 20:20 hod. v Bratislave, na Žltej ulici č. 4, v obytnom dome v byte na treťom poschodí opakovane bránil poškodenú A. G. odísť z jeho bytu tým spôsobom, že keď chcela poškodená otvoriť vchodové dvere a z bytu odísť, tak dvere zabuchol, strhol jej veci ktoré mala v ruke a nasilu ju zatiahol späť do izby odkiaľ sa poškodená opätovne pokúsila dostať ku vchodovým dverám a utiecť čo sa jej však nepodarilo, nakoľko obvinený vzal do ruky nôž a s nožom v ruke poškodenej bránil v odchode z bytu a následne sa jej vyhrážal že ju zabije, čoho sa poškodená zľakla, začala plakať a začalo jej byť fyzicky zle, následne sa znova pokúsila z bytu ujsť, načo ju však obvinený chytil silno za rameno, zatlačil ju do rohu izby a zdvihol na ňu ruku zovretú v päšť a povedal jej že jej „najebe“, pričom poškodená zostala v byte zo strachu až do 7:15 hod. nasledujúceho dňa, kedy chcela odísť do práce čo jej však obvinený nedovolil a postavil sa medzi ňu a dvere aby nemohla odísť, avšak následne sa začal obvinený prechádzať po byte čo poškodená rýchlo využila, otvorila dvere, vybehla na chodbu a odišla z bytového domu preč,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. V., svedkyne-poškodenej A. G., svedka G. G., znalkyne PhDr. Vlasty Kurucovej, prehratím záznamu telefonátu medzi obžalovaným a svedkom G. G., prečítaním a oboznámením spisového materiálu.

Obžalovaný W. V. spáchanie skutku poprel. Poškodenú M. G. fyzicky neobmedzil, neublížil jej, nôž v rukách nemal. Je pravdou, že sa s poškodenou pohádali, po hádke spolu ležali v posteli. Keby bola ohrozená, mala mobil, mohla komukoľvek zavolať alebo napísať. Byt nebol zamknutý. Ráno odišla do roboty. Hádky medzi nimi boli v minulosti pravidelné, obžalovanému sa nepáčili polonahé fotky poškodenej na sociálnych sieťach. Po jeho prepustení z väzby mali opäť s poškodenou vzťah, po 3 - 4 mesiacoch sa rozišli, lebo to ďalej nefungovalo.

Svedkyňa-poškodená A. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že medzi ňou a obžalovaným vznikla hádka, chcela odísť z bytu, obžalovaný zobral z kuchynskej linky nôž s čiernou rukoväťou a striebornou čepeľou, zahnal sa ním na svedkyňu a povedal „tu si sadni, lebo ti najebem“ na sekundu si sadla, potom išli na balkón, asi o 20 sekúnd nôž pustil a rozplakal sa. Obžalovaný sa ukludnil, išli do bytu, kde sa obžalovaný svedkyňi vyhrážal päšťou, chytil ju, pritlačil k stene a dal jej päšť kúsok od tváre. Dvere od bytu neboli zamknuté, svedkyňi sa ich podarilo dvakrát otvoriť, ale potom bola strhnutá naspäť. Ráno obžalovaný svedkyňu pustil. O skutku povedala svedkyňa otcovi G. G. osobne, keď mal pracovné stretnutie v Bratislave a prišiel za ňou na byt. Navzájom si svedkyňa s obžalovaným cez SMS-ky nadávali. Po prepustení obžalovaného z väzby spolu opäť žili, aj intímne. Po skutku hneď ráno na políciu nešla, lebo si myslela, že nie je taký hlúpy, že za ňou príde a bude ju prenasledovať.

Pri výsluchu v prípravnom konaní svedkyňa 23.10.2020 (štyri dni po skutku) tvrdila, že kľúče od bytu mala, rozpor s hlavným pojednávaním svedkyňa vysvetľovala, že mala pocit, že kľúče nemala. V prípravnom konaní tvrdila, že okrem hrozby päšťou a nožom bolo na ňu mnoho fyzických útokov, na hlavnom pojednávaní tvrdila, že po vyhrážkach nožom sedela v kuchyni asi 10 minút a potom išli na balkón, rozpor s pojednávaním, že v kuchyni sedela asi sekundu vysvetľovala tým, že keď to bolo čerstvé, vedela to popísať detailne. V prípravnom konaní uvádzala, že chcela zavolať políciu, ale sa bála a v momente, keď sa dostala von, tak už políciu nezavolała, svedkyňa to vysvetľovala tým, že chcela zabudnúť na tú situáciu. Pri trestnom oznámení i v prípravnom konaní svedkyňa tvrdila, že obžalovaný na nej sedel a držal jej ruky, na hlavnom pojednávaní za jedinú násilie voči nej označila zovretú päšť a nožík. Vysvetľovala to tým, že je to jediné, čo jej ostalo v pamäti, na všetko ostatné sa snažila zabudnúť. Na otázku, že priamo povedala, že okrem noža a päste tam žiaden fyzický kontakt zo strany obžalovaného voči nej nebol, nie, že si nepamätá, svedkyňa odpovedala, že jej mozog to spracoval tak, že sa snažila zabudnúť tie veci a preto povedala, že si nepamätá, nie že sa nestalo. V trestnom oznámení uviedla, že sa bojí vyhrážok, ktoré jej obžalovaný písal, na hlavnom pojednávaní tvrdila, že žiadne vyhrážky jej nepísal. Vysvetľovala to tým, že v tom období každý útok aj nadávky považovala za vyhrážky, ale dnes už vie rozdiel. K trom rozdielnym výpovediam ohľadom kľúčov svedkyňa uviedla, že sa nepamätá.

Svedok G. G., otec poškodenej, vypovedal, že o skutku vie od dcéry od 22.10.2020, kedy mu doobeda dcéra telefonovala, že ju W. V. obmedzoval na osobnej slobode, vyhrážal sa jej nožom, nedovolil jej odísť z bytového priestoru. Následne svedok s W. V. telefonoval, upozornil ho, že bude nahrávať a povedal mu, aby dal pokoj jeho dcére, že to bude riešiť právnou cestou. Dcére poradil, aby sa obrátila na políciu. O vzťahu jeho dcéry s obžalovaným po prepustení obžalovaného z väzby svedok s prekvapením nič nevedel.

Znalčka PhDr. Vlasta Kurucová vyhodnotila vzťah obžalovaného W. V. a poškodenej A. G. za bezkonfliktný len v sexuálnej oblasti. Reakcie poškodenej nepovažuje za bežné a štandardné, poškodená je podľa znalkyne nezrelá osobnosť. Kult tela je pre poškodenú prioritný. U poškodenej bo veľmi nízky vplyv strachu, ktoré bol situačný. Konfabulácia je patologický prejav, ktorý vzniká u ľudí, ktorí sú psychicky chorí. Psychická choroba alebo porucha sa u poškodenej neobjektivovala. Nemohla, je psychicky zdravá. Pokiaľ si to niekto účelovo vymyslí - je to lož. Intelekt na to poškodená má, mohla si to vymyslieť. Na otázku, či vyhrážanie nožom alebo päšťou popísané v obžalobe, ak sa uskutočnilo zo strany obžalovaného voči poškodenej, vyvolalo, vzbudilo u nej dôvodnú obavu o jej zdravie alebo život, znalčka odpovedala: „Situačný stres tam vznikol, človek v strachu vníma čas ako dlhší než je reálny. Jej psychika to nevyhodnotila ako obavu o život, pretože bola schopná zrelaxovať a zaspáť.“

Z prečítaného znaleckého posudku znalca psychiatrie MUDr. Ivana André netrpel a netrpí duševnou poruchou, ktorá by mohla mať zásadnejší vplyv na jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti. Možno u neho uvažovať o poruche osobnosti v zmysle emočnej nestability, s impulzívnymi a paranoidnými prvkami.

Znalecký posudok znalca Ing. Romana Fundáreka preukazuje abstrahovanie komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou z predložených zdrojov.

Z nahrávky vydanéj svedkom G. G., ktorá bola na hlavnom pojednávaní prehratá, a k autencitite, ktorej ako k dôkazom sa po jej obsahovej stránke svedok i obžalovaný vyjadrili kladne, vyplýva monológ svedka voči obžalovanému, ktorý prakticky v nahrávke nekomunikoval.

Z priestupkového spisu Okresného úradu Bratislava OU-BA-OVVS2-2021/031961-004 vyplýva, že rozhodnutím z 18.1.2021 bol W. V. uznaný vinným priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že „dňa 20.10.2020 v čase o 12,05 hod v Bratislave na Brečtanovej ul. pred TV JOJ oplľul do tváre oznamovateľku A. G. a nadával jej, že je štetka“, za čo mu bolo uložené pokarhanie.

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov dospel súd k týmto záverom:

Obžaloba, ako vyplýva zo skutkovej vety, je výlučne koncipovaná na základe výpovede poškodenej A. G. z prípravného konania, ktorá v čase podania obžaloby nebola podporená žiadnym iným dôkazom. Keďže obžalovaný W. V. v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, v čase podania obžaloby bola dôkazná situácia výpoveď obžalovaného proti výpovedi poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní sa však dôkazná situácia výpoveď (obžalovaného) proti výpovedi (poškodenej) výrazne naklonila v prospech obžalovaného a to z týchto dôvodov:

Obžalovaný W. V. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel.

Naproti tomu dôkazná situácia sa pre obžalobu v jedinej nositeľke dôkazu proti obžalovanému - A. G. úplne rozsykala. Pokiaľ ide o faktografiu, sú tu tri rôzne podania zo strany svedkyne A. G. "zápisnica o trestnom oznámení (tu súd nebude vysvetľovať, prečo je tento dôkaz procesne použiteľný, ak by niekto chcel mať iný názor), z 22.10.2020, zápisnica o výsluchu svedkyne z 23.10.2020, výsluch svedkyne na hlavnom pojednávaní 21.9.2021. Časť rozporov súd prezentoval v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku a opäť na ne poukazuje. Ak rozpory vo výpovediach svedkyňa logicky odstraňuje tým, že sa snaží na skutok zabudnúť a vytesniť ho z pamäte, to je možné akceptovať pre odstup času (prirodzené zabúdanie na podrobnosti) vo vzťahu k dátumom 22.10.2020 (zápisnica o trestnom oznámení 3 dni po skutku) na dátum 23.10.2020 (výpoveď v prípravnom konaní 4 dni po skutku a deň po zápisnici o trestnom oznámení) vo vzťahu k časovému odstupu výsluchu na hlavnom pojednávaní (11 mesiacov), nie však k značným rozporom medzi 22.10.2020 (trestné oznámenie) a 23.10.2020 (výsluch svedkyne), kde je rozdiel 1 deň a kde nemožno akceptovať vytesňovanie skutku z pamäte. Navyše sú tu ďalšie nepravdy v tvrdeniach svedkyne A. G.. Na hlavnom pojednávaní tvrdila, že o skutku povedala otcovi, keď mal pracovné stretnutie v Bratislave a prišiel za ňou na byt. Toto tvrdenie je v rozpore s výpoveďou jej otca, že dcéra mu o skutku telefonovala 22.10.2020. Že hovorí pravdu svedok G. G., je evidentné i z časových súvislostí, keďže on telefonoval obžalovanému (nahrávka ako dôkaz vykonaná na hlavnom pojednávaní) a keďže nebol v Bratislave, inak ako z telefonátu dcéry o skutku vedieť nemohol). Z výpovede tohto svedka vyplynulo i to, že dcéra mu povedala, že ju obžalovaný prenasledoval do televízie JOJ (kde pracovala), kde ju oplľul a zo spravodajstva ju sprevádzali až do auta. To korešponduje s výpoveďou A. G. z prípravného konania, kde tvrdila... „v tom vychádzala M. R. s C. G. z výťahu tak ma oplľul a odišiel...“ Je tak evidentné, že skutok oplľutia (priestupkový skutok) sa mal podľa tejto výpovede stať v budove televízie JOJ za prítomnosti M. R. a C. G., ktorí zotrvali s A. G. do príchodu polície (a páchatel W. V. odišiel po oplľutí A. G.), avšak z oboznámených výpovedí A. G. z priestupkového spisu vyplýva, že skutok oplľutia a nadávok sa stal pri aute pred televíziou a na otázku, či bola nejaká osoba svedkom tejto udalosti, A. G. odpovedala „nikto v okolí nebol“.

Z celého kontextu tvrdení a výpovedí A. G. tak v trestnej veci ako aj v priestupkovej veci vyplýva jediné: absolútna nevieryhodnosť tejto svedkyne.

K druhému rozmeru, logickosť či nelogickosť správania sa svedkyne A. G. súd uvádza:

Z výpovedí oboch protagonistov - obžalovaného W. V. i poškodenej A. G. vyplýva, že ich vzťah bol dlhodobo postavený na konfliktoch, a ako to zrejme trefne skonštatovala znalkyňa (Ien) na ich vzájomnej sexuálnej príťažlivosti. Ak aj navzájom boli zvyknutí na hádky, skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete obžaloby, ak by sa stal, má také prvky brachiálneho útoku - útok nožom, vyhrážania sa zabitím.... - ktoré každá žena (azda okrem vycvičenej v bojových umeniach) musí vyhodnotiť ako neakceptovateľné nielen pre ďalší vzájomný vzťah, ale aj pre akúkoľvek okamžité zotrvanie v prítomnosti agresora, inak povedané, musí (logicky má) urobiť všetko preto, aby sa dostala okamžite spod vplyvu útočníka, teda ušla alebo si zabezpečila pomoc. A. G. z bytu neodišla (jej verzia, že nemohla, verzia obžalovaného, že mohla), naopak ľahla si do postele s obžalovaným, spala až do rána, nachystala sa do práce - kult tela, ako to popisuje psychologička, nemôže byť silnejší ako pud sebazáchovy (ak sa skutok stal). G. v čase, keď obžalovaný spal, mohla svedkyňa telefonovať o pomoc, ona však nič také neurobila. Po

odchode z bytu išla do práce, nie hľadať pomoc na políciu. Až priestupok pred (v budove ?) televízie JOJ naštartoval A. G. k tomu, aby riešila (trestný) skutok z 19.10.2020!

Za danej dôkaznej situácie, keď jediným dôkazom v neprospech obžalovaného W. V. je výpoveď A. G., pričom nie je zrejmé, ktorá z jej viacerých protirečiacich si, navyše tvrdenia svedkyne sú vyvrátené aj výpoveďou jej otca, či priestupkovým spisom, sú vychádzajúc prinajmenšom z tézy in dubio pro reo - v podrobnostiach v prospech veci - obžalovaného, súd obžalovaného W. V. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný.

K osobe nositeľky dôkazu v prospech obžaloby - svedkyne A. G. súd nebude zaujímať ďalšie stanoviská ani s poukazom na psychologická závery a keďže rozhodol o nepreukázaní skutku, ani k tomu, aký mal mať (ak by sa stal) dopad na psychiku svedkyne. Za všetko hovorí skutočnosť, že po tom, čo sa podľa A. G. malo stať - brutálny útok na ňu zo strany obžalovaného, po prepustení obžalovaného z väzby, s ním naďalej žila, a to aj intímne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do pätnástich dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 3T 41/2021.